

Impressies uit Toronto

Roelof Wittink, 29 april 2011

Achtergrond

Ik was uitgenodigd door het Nederlandse consulaat in Toronto en de Toronto Coalition on Active Transport om te spreken op het 3^e Complete Streets Forum, met Mia Birk, directeur van het Amerikaanse adviesbureau Alta Planning als andere buitenlandse spreker. Ik was gevraagd te spreken over de marketing van het fietsen.

In Toronto is het aandeel van de fiets in het centrum 3% volgens de fiets coördinator Daniel Egan. Hier en daar worden wat voorzieningen getroffen voor fietsers en voetgangers, nog het meest in de openbare ruimte om het verblijf van mensen te veraangename in een typisch Noord Amerikaanse stad die beheerst wordt door auto's en verkeerslichten. Een strategisch plan voor fietsen en lopen ontbreekt. Het teruggeven van de openbare ruimte aan de bezoekers van de stad heeft een iets sterkere basis voor interventies dan fietsvoorzieningen, maar de beleidsruimte is ook daar marginaal, temeer nu de huidige burgemeester zich voorstaat op het terugdringen van de "war on cars".

ThinkBike

Toronto was de eerste stad waar een ThinkBike workshop is gehouden, met een Nederlands team dat met de lokale professionals in korte tijd naar nieuwe maatregelen zocht met referentie aan Nederlandse ervaringen en expertise. Deze workshops worden gefinancierd door de Nederlandse ambassade in Washington dat met het Fietsberaad de initiatiefnemer is van ThinkBike. Het team ging destijds na Toronto meteen door voor een workshop in Chicago. Pex Lagenberg, de verkeersraad op de ambassade in Washington, is de man achter deze workshops die navolging kreeg in New York en Miami en krijgt in San Francisco en Los Angeles terwijl nu ook ambassades in Europa er om vragen.

Mijn bijdrage

De rode draad in mijn bijdrage over marketing was dat wereldwijd er een grote interesse in het fietsen bij mensen bestaat, waar met producten en diensten op kan worden ingespeeld, maar dat de omstandigheden om te fietsen veel beter moeten worden om de latente vraag om te fietsen om te zetten naar keuze voor de fiets. Er is een stevig marketingbeleid nodig gericht op bestuurders die doelen hebben met hun stad en onwetend zijn over de bijdrage die het fietsen kan leveren en er is een stevig marketingbeleid nodig gericht op professionals die onwetend zijn hoe zij het fietsen kunnen gebruiken om hun doelen zoals doorstroming en verkeersveiligheid kunnen bereiken. Ik constateerde dat de aandacht in Toronto zich nu vooral richt op technische maatregelen zoals een bredere fietsstrook en gescheiden voorzieningen. Dat is meteen een debat dat uitloopt op een strijd om de ruimte en geld. Dat vreet energie en het schiet niet op. Uiteindelijk verliest zo'n burgemeester de strijd wel, het tij is overal, ook in Canada en de VS, tegen hem, de samenleving komt er voor op en er zijn diverse councillors en politici van de provincie die wel een andere visie hebben, maar ik zag geen krachtenbundeling op het niveau van: wat voor stad willen we nu over 10-20 jaar (met nog een paar miljoen inwoners er bij overigens). Ideeën teover die echter niet samen komen in een strategie. Er is geen krachtig forum dat uit één mond spreekt en er is geen strijdplan om bijvoorbeeld van wijk tot wijk stapsgewijs wel de zaak goed aan te pakken.

In een aantal gesprekken ben ik hierop doorgegaan, waarbij ik vooral visie en daadkracht zie bij de organisatie "8-80 Cities" van Gil Penalosa, "Share the Road" van Eleanor McMahon en Nick Cluley van de ING Bank. ING heeft een mooi nieuw kantoor geopend en was mede gastheer van de Complete Streets Forum. Zij maakt zich sterk als een bank die meedenkt over de vormgeving van de stad. Het Nederlandse consulaat was veel meer dan facilitator voor mijn komst. De nieuwe consul Hans Horbach brengt de kracht van Nederland in relatie tot de rol van de fiets voor mobiliteit en de samenleving stevig naar voren, ook bij de burgemeester. Sabira Tejani is onvermoeibaar om het fietsen als sterk punt uit te buiten in de diplomatieke en economische relaties. Op 29 mei is er een voortzetting van het Go Green, Go Dutch, Go Bike concept dat is gestart tijdens de Olympische Winter Spelen in 2010. Sabira heeft gevraagd om een folder van het Fietsberaad en I-CE of de Netherlands Cycling Embassy in oprichting, om het Nederlandse palet van producten en diensten te etaleren.

Conclusies

Mijn idee is om een folder te maken met nu nog het logo van het Fietsberaad, waarin wordt beschreven dat alle Nederlandse sectoren op export van fietsproducten en –diensten en internationale samenwerking op fietsbeleid, hun krachten bundelen om het buitenland op de beste manier van dienst te zijn. Om dan telkens in één volzin te beschrijven, wat elke sector te bieden heeft. Dat is denk ook tevens een goede bijdrage aan het ontwikkelingsproces.

Omdat Velo City 2012 plaatsvindt in Vancouver, er door de diplomatieke posten in Noord Amerika fiks wordt geïnvesteerd in het profileren van de fiets om de relaties te versterken, er een hausse aan belangstelling is voor Nederlandse fietsen en fietsproducten en fietskennis en er bovendien ook vanwege de 2^e wereldoorlog en immigratie sterke banden zijn met Canada, pleit ik er voor om zowel de Verenigde Staten als Canada als prioriteitsland voor de Embassy te kiezen. Ik zou daar als extra argument aan willen toevoegen, dat zich ook in Midden- en Latijns Amerika grote kansen voor de Embassy aftekenen, zoals in Mexico, Colombia, Brazilië en Chili, met een grote inzet van de ambassades. In die landen wordt bij een beroep op kennis uit het buitenland vooral naar Noord Amerika gekeken. Er liggen kansen voor interessante partnerships.

Tenslotte nog een interessant pleidooi van Eleanor McMahon, welbekend bij het Fietsberaad. In reactie op mijn uitleg over de Embassy gaf ze meteen te kennen dat er grote behoefte is aan de Nederlandse kennis over bruggen bouwen, voor fietsers en voetgangers maar dat niet alleen. Een fietsbrug als bruggetje naar meer.